

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

1/24

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč

Nastala doba příhodná, čas milosti a spásy...

Drazí přátelé,

než vyjde další Zpravodaj farnosti, budeme mít s pomocí Boží kus postní doby odžito. Před nedávnem jsem zaslechl přání, že by farníci uvítali něco jako praktický program na dobu postní. Osobně přede mě vystupuje několik dojmů: antifona – zvolání – *nastaly nám dny pokání, čas milosti a spásy, ... nyní nastala doba příhodná, čas milosti a spásy, ...jiné znamení, než znamení Jonášovo tomuto pokolení dáno nebude...*, ale v člověku v současnosti během předjaří roste touha něco dělat, je více energie, nemáme chuť se umrtvovat, vzrůstá touha po intenzivním životě.

A možná se po nás chce těsnější spojení s Kristem, už od rána všedního dne v tom smyslu, že vstávám a utíkám do práce a tam se snažím co nejlépe využít všechen čas, protože je to také čas milosti a spásy, pro tebe, Pane, protože je to pro mě součást vytrvávání u tvého kříže.

A pro tebe jdeme na křížovou cestu, to je přece jasné setrávání u tvého kříže, který mně přináší spásu a pro tebe a vlastně pro sebe, protože jsem součástí tvého těla – církve, Pane, jsem na mši svaté, to je přijímání plodu tvé oběti za mě.

Ještě jedna myšlenka: vrcholí doba řezu jádrovín, kdy se odřezává to nepotřebné, aby stromy přinesly užitek. Nabízí se připodobnění – i v nás něco nepotřebného odříznout, abychom onen kýžený užitek přinesli. Kristus je nám na blízku a stále za nás prosí.

• *Požehnaný čas milosti a spásy vyprošuje a do něj žehná P. Tomáš Kvasnička*

Výročí úmrtí Vojtěcha z Pernštejna

V neděli 17. března uplyne 490 let od úmrtí Vojtěcha z Pernštejna, který je pohřben v našem kostele sv. Bartoloměje a jehož náhrobek se nachází v presbytáři. Modlit se za naše předky patří k naší katolické tradici, proto nedělní bohoslužba bude sloužena za spásu našeho významného předka. Odpoledne bude kostel otevřen k modlitbě a soukromé prohlídce a ve 14:00 bude komentovaná prohlídka zaměřená na náhrobek a pochování Pernštejnů v kostele, které se ujme dr. Jiří Kotyk. Slavnostní den v kostele bude zakončen v 16:00 koncertem studentů pardubické konzervatoře.

Na Vojtěcha z Pernštejna chce tento rok pamatovat i naše město a Pardubický kraj. Jedna z prvních zajímavých akcí se bude konat ve středu 6. března v 17:00 v sále Jana Kašpara (Krajský úřad). Jedná se o přednášku Jana Frolíka a Jiřího Šindeláře, kteří pomoci malé kamery prováděli výzkum hrobky Vojtěcha z Pernštejna v kostele sv. Bartoloměje. Pokud vás zajímá, co objevili, využijte příležitosti a přijďte na přednášku. O Vojtěchovi z Pernštejna a historických souvislostech tehdejší doby se můžete více dozvědět v rozhovoru s dr. Jiřím Kotykem na str. 26.

Nový oltář v kostele sv. Bartoloměje

O záměru úpravy liturgického prostoru v kostele sv. Bartoloměje jste byli informováni v minulém čísle Zpravodaje. Začátkem roku se zde sešla liturgická komise a diskutovalo se o možnostech této úpravy. Více se dozvíte z článku Lukáše Pavlíka na str. 9. Protože nejde pouze o technické řešení, ale také o hlubší pochopení smyslu realizace, poprosili jsme P. Radka Martinka o možnost uveřejnění jeho článku týkající se duchovního významu oltáře a samotné liturgie, které budou vycházet ve Zpravodaji na pokračování – viz str. 8

Postní duchovní obnova

V sobotu 24. února proběhne farní postní duchovní obnova, kterou povede P. Jan Linhart na téma *Zkoušky víry*. Ve farním sále budou dvě přednášky, v 15:00 a v 16:00 a obnovu společně zakončíme adorací v kostele sv. Bartoloměje v 17:00.

Malajsie aneb počkejte 2 minuty

V úterý 27. února bude v 19:00 ve farním sále P. Jan Linhart vyprávět o své cestě do této asijské země. Poutavé povídání bude doprovázeno obrazovým i zvukovým záznamem.

Zápis do Křesťanské základní školy NOE

Ve čtvrtek 7. března v 16:00 proběhne beseda k zápisu do 1. ročníku Křesťanské základní školy NOE.

Seminář o evangelizaci v HK

V sobotu 16. března se v Novém Adalbertinu v HK uskuteční už čtvrtý Seminář o evangelizaci. V dopolední části programu bude hovořit misionář oblát P. Vlastimil Kadlec, OMI na téma „Radost evangelia“ a odpoledne proběhne několik workshopů. Program bude zakončen společnou modlitbou chval. Více informací naleznete na webových stránkách farnosti či biskupství. Je třeba se předem přihlásit.

Oslava svátku sv. Josefa

Stejně jako minulý rok bychom chtěli i letos v úterý 19. března společně s muži farnosti prožít slavnost sv. Josefa. Oslavu zahájíme mší sv. v 18:00 v kostele sv. Bartoloměje, kterou bude celebrovat pan biskup Josef a poté se s muži přesuneme do farního sálu k malému občerstvení a společné besedě. Mše sv. je samozřejmě přístupná všem, bez rozdílu pohlaví a věku :-).

Diecézní setkání mládeže

se letos opět uskuteční už před Květnou nedělí v sobotu 23. března. Je určené pro mladé ve věku 14-26 let a více informací se dočtete na str. 5.

Štědrý dar pro betlémské děti

O půlnočních bohoslužbách se vybíralo na Azylový dům pro těhotné matky v tísní v Hamrech u Hlinska. Celkem se vybralo **33.715 Kč**. Rád vyřizuji poděkování Obecně prospěšné společnosti Dlaň života, která azylový dům provozuje.

Josef Toufar a tajemství číhošťského křížku

V pondělí 19. února 2024 v 18:30 se bude konat přednáška v Machoňově pasáži na téma *Josef Toufar a tajemství číhošťského křížku*. Přednášejícím bude básník, spisovatel a publicista Miloš Doležal, který účastníky seznámí s životem a osudem faráře Josefa Toufara a okolnostmi, které se vážou k číhošťskému zázraku. Cena přednášky je 60 Kč. Bližší informace naleznete na www.institut.pametnaroda.cz

Do kalendáře – pouť do Kutné Hory

V sobotu 13. dubna se uskuteční pouť do Kutné Hory. Rád bych vám ukázal město, které několik let formovalo můj život a provedl vás místy, která jsou veřejnosti nepřístupná (vnější ochozy chrámu sv. Barbory, věž kostela sv. Jakuba, ...). Zároveň se na faře budete moci setkat a pobesedovat s bývalým pardubickým kaplanem a nyníšším kutnohorským arciděkanem Vladislavem Brokešem. Protože Kutná Hora nabízí vyžití i pro rodiny s dětmi, bylo by hezké, kdybychom se u sv. Barbory a sv. Jakuba mohli sejít jako farní rodina a společně prožít jeden jarní den. Více informací v dalším čísle Zpravodaje.

KŘÍŽOVÉ CESTY 2024 – MĚSTO

Termín	místo konání	čas	skupina	vedení
16. února	sv. Bartoloměj	17:30	mládež + ministranti	P. Piotr Antkiewicz
23. února	sv. Bartoloměj	17:30	rodiny	Libor Wawrzacz
1. března	sv. Bartoloměj	17:00	SJVS	Yvona Begerová
8. března	sv. Bartoloměj	17:30	skauti	Marta Kohoutková
15. března	sv. Bartoloměj	17:30	MM + senioři	Ludmila Moriová Olina Kylarová
22. března	sv. Bartoloměj	17:30	akolyté	Zdeněk Lukavský
Středy	sv. Jan Křtitel	11:30		

KŘÍŽOVÉ CESTY 2024 – SALESIÁNI

Termín	místo konání	čas
Pátky	MUC	18:00
1. neděle postní	MUC	17:00
3. neděle postní	MUC	17:00
5. neděle postní	MUC	17:00

Na Velký pátek bude křížová cesta v přírodě (čas a místo bude upřesněno).

Aktuálně

Pozvání na Sederovou večeři

I v letošním roce nabízíme možnost prožít společně **Pesachový seder** neboli slavnostní večeři podle tzv. „křesťanské pesachové hagady“. Jedná se o řád domácích bohoslužeb během židovského svátku Pesach doplněný o křesťanský pohled na symboliku jednotlivých částí. Touto večeří si **připomeneme poslední večeři Páně**, kdy Židé právě v tom čase slavili počátek svátku Pesach (Velikonoc), který začíná 15. den měsíce Nisan (letos připadá 15. Nisan 5784 až na úterý 23. dubna 2024 - téměř měsíc po Zeleném čtvrtku).

Kdy: **V neděli 24. března 2024** (Květná neděle) od 15:30 hod. (cca 3 hod.)

Kde: **Farní sál** Římskokatolické farnosti, Kostelní 92

Seder se skládá z **15 částí** a jeho součástí je výklad Božího slova, konzumace jídla a pití (maso, salát, vejce, ovoce, nekvašený chléb, víno apod.), zpěv písní, aj.

Vzhledem k náročnosti přípravy jsme stanovili rozsah počtu zúčastněných – maximálně 25 osob. Proto prosíme, abyste se registrovali, a to buď na webových stránkách farnosti nebo na telefonu (606 427 580), a to nejpozději do čtvrtka 21. března 2024.

Registrace na tuto akci je **nutná**. Za určitých okolností (nízký zájem) může být akce též zrušena, o tom budeme případně přihlášené informovat.

Další informace zašleme přihlášeným na jejich kontaktní adresy.

• *Na setkání s vámi se těší Petrášovi*

Diecézní setkání mládeže 2024

Na přání papeže sv. Jana Pavla II. a jeho nástupců se mají biskupové scházet každý rok s mládeží své diecéze. V naší diecézi se slavil Diecézní světový den mládeže pravidelně, letos to bude před Květnou nedělí **v sobotu 23. března 2024**.

Program začíná v 9.30 hod. ve Filharmonii Hradec Králové. Nejprve proběhne společný režijní program a po občerstvení mohou mladí navštívit různé workshopy a přednášky. Dále je v nabídce sport, hry, kavárna, ale také adorace či možnost přistoupit ke svátosti smíření. Nedílnou součástí tohoto setkání bude slavnostní mše svatá v katedrále sv. Ducha s otcem biskupem, která program celého dne završuje.

Doporučený věk k účasti na setkání je 14–26 let (mládež ve věku 12–13 let pouze s doprovodem staršího sourozence nebo kamaráda).

→ Více informací včetně programu najdeš na stránkách **diececko.cz**

S naší farností plánujeme jet společně. Více informací budete mít na stránkách a nástěnkách. Samozřejmě se můžete ozvat osobně, na mobil nebo napsat e-mail. Těším se na setkání s vámi.

Tel. 603 550 271, e-mail: petr.antkiewicz@email.cz

• *P. Piotr Antkiewicz, kaplan pro mládež*

První setkání pastorační rady farnosti

V úterý 9. ledna se poprvé v letošním roce setkala pastorační rada farnosti (dále jen PR). Samotnému setkání předcházela mše svatá a složení slibů členů pastorační rady. Předseda P. Jan Uhlíř zahájil PR seznámením se stanovami PR a představením vize práce pastorační rady.

Dále byly zvoleny doplňující role PR. Za místopředsedu byl všemi hlasy zvolen P. Piotr Antkiewicz a jako sekretář všemi hlasy Petr Kučera. Dále pastorační rada diskutovala problematiku štedrovečerních mší svatých, zástupce PR v ekonomické radě farnosti, termín setkání pro chlapy a nutnost sjednocení postojů při liturgii.

Dále informoval P. Jan Uhlíř o nadcházejících akcích pro naši farnost, P. Jiří Caha (SDB) o novinkách u Salesiánů a Petr Kučera o diecézních akcích pro mládež. Příští setkání pastorační rady se uspořádá 7. 3. 2024 od 19 h, všichni jste srdečně zváni.

Celý zápis je k přečtení na stránkách farnosti.

- Petr Kučera

Statistika církevních úkonů v roce 2023

úkon	Pardubice	Mikulovice	Třebosice	Rosice nad Labem
KŘEST	48	2	3	1
BIŘMOVÁNÍ	15	0	0	0
PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ	30	0	0	0
SVATBY	8	0	1	0
POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH	254	3	4	94
POHŘBY	81	3	1	2

Opravy stavebních objektů a restaurování v roce 2023

Farnost arciděkanství Pardubice

V roce 2023 byla dokončena obnova střešního pláště na budově arciděkanství – oprava a nátěr vikýřů a osazení protisněhových zábran.

Práce byly realizovány díky podpoře Ministerstva kultury a statutárního města Pardubice. Bohu díky.

V příštím roce bychom chtěli začít postupně opravovat fasádu kostela sv. Bartoloměje.

Přehled výdajů na opravy a zdroje financování

č.	objekt	Ministerstvo kultury ČR	město Pardubice	vlastník	celkem Kč
1	budova arciděkanství	45 000	11 000	124 0012	180 012
	celkem				180 012

Farnost Rosice nad Labem

V této farnosti byla provedena IV. etapa opravy krovu a střechy lodi kostela svatého Václava s finanční podporou Ministerstva kultury a Pardubického kraje. V Lánech na Důlku v kostele sv. Jana Nepomuckého byly v presbytáři opraveny omítky a celý prostor byl vymalován. Ještě byl vyměněn napadený trám na půdě kostela.

Přehled výdajů na opravy a zdroje financování

č.	objekt	Ministerstvo kultury	krajský úřad	vlastník	obec Rosice	Celkem Kč
1	kostel sv. Václava	389 000	100 000	13 639	0	502 639
2	kostel sv. Jana Nepomuckého	138 000	0	47 651	50 000	235 651
	celkem	527 000	100 000	61 290	50 000	738 290

• Vypracovala: Helena Kosová

Oltář jako místo uskutečnění smlouvy (1. část)

„Dejte mi pevný bod a pohnu Zemí!“ pronesl před mnoha staletími význačný řecký fyzik a astronom Archimédes. Pro věřícího křesťana je tímto pevným bodem nade vši pochybnost oltář – nejvýznamnější místo každé chrámové stavby: její duchovní i skutečný střed. V době konání bohoslužby ho můžeme chápat dokonce jako střed celého vesmíru...

Každá bohoslužba počítá s obětí a každá oběť s oltářem. První oltáře stavěl člověk na výjimečných místech, kde zvláštním způsobem zakusil dotek boží přítomnosti s touhou opakovaně se vracet právě k tomuto okamžiku. Oběť na oltáři pak vyjadřuje lidskou odpověď na tuto prvotní aktivitu boha či božstva. V mnoha jazycích souvisí slovo „oltář“ s obětí, ať už v hebrejštině mizbeah (od slovesa zabah, tj. obětovat) nebo v latině: altare (od slovesa adolere – spalovat) nebo ara (od arere, tj. hořet). Zpočátku sloužil v mnoha náboženstvích jako oltář pouhý balvan nebo lehce přitesaný kámen, záhy se však začaly stavět oltáře z více kamenů. Pro Izraelity nebyl oltář nikdy místem mrtvé vzpomínky na minulost (památníkem), ale připomínkou aktuálního Božího jednání zasahující minulost, přítomnost i budoucnost. Dodnes se ve starobylé modlitbě zasvěcení nového oltáře v našich chrámech zmiňují velké předobrazy oltářů z dob patriarchů – viditelných znamení uzavřených smluv s Hospodinem, kterými se Boží požehnání dotýká široké rodiny – domu (Noe; Gn 8,20), kmene (Abrahám; Gn 22, 9-10) a národa (Mojžíš; Ex 22,24-25). Podle smlouvy na Sinaji zná vyvolený národ jeden oltář pro zápalné oběti a druhý pro pálení kadidla, stojící nejprve před stánkem smlouvy a později v něm. Podobně tomu tak bylo v Šalamounově jeruzalémském chrámu. Zde však byl ve velesvatyni oltář z cedrového dřeva obložený plátkovým zlatem. „Kámen nebylo vidět“ poznamenává svatopisec (1 Král 6,18). O čistotu chrámu, bohoslužby a oltáře však bylo nutno svést boj, protože za Šalamounových nástupců došlo k oslabení náboženského života, byla povolena úcta k cizím božstvům a později dokonce zavedli pohanské oltáře přímo v chrámu (podle asyrského způsobu se za krále Achaze na oltáři např. věštilo z vnitřností ptáků – 2 Král 16,15).

K nápravě náboženského života a s tím spojené očisty chrámu došlo až za krále Jošijáše (poč. 7.stol. př. Kr.). Důležitým krokem bylo soustředění bohoslužby do Jeruzaléma, předtím ale král „vymýtil vyvolávače duchů zemřelých, jasnovidce, domácí bůžky, hnusné modly i všelijaké ohyzdné bůžky, které tehdy bylo možno vidět v judské zemi i v Jeruzalémě...“ (2 Král 23,24). Oltář k přinášení celopalů se tak stává skutečným středem nejen jeruzalémského chrámu, ale především veškerého náboženského života židovského království. Dokladem významu oltáře a chrámové bohoslužby je množství žalmů, které vznikly v této době (Ž 26, 43, 84 aj.), popis oltáře je i v Ezechiellově vidění (Ez 43). V jeruzalémském chrámu se na oltáři uskutečňuje oběť smíření – spálení (celopal, hebr. olah) zvířete nebo jeho části a velký význam má i pokropení oltáře krví oběti či její vylití k jeho rohům. Mnoho rituálních předpisů o oltáři v sobě obsahuje kniha kněžských řádů – Leviticus.

Přestože dlouhé pasáže mohou dnešnímu čtenáři připadat nudné, je z nich zřetelně patrná především snaha věnovat co největší pozornost Boží svatosti a vzbuzovat neutišitelnou žízu po osobní očiště. Je-li oltář duchovním srdcem chrámu, potažmo i celého národa, pak odčiňování jeho znečišťování, ať už vědomého nebo nevědomého, má silně morální význam, protože se netýká ani tak samotného oltáře, jako především samotného člověka. Jde tu vlastně o souvislé pasáže praktických metod očisty lidského srdce, včetně způsobů, jak se vyvarovat zla.

• *P. Radek Martinek*

O krok blíže k větší slávě Boží

Před koncem loňského roku byl představen na stránkách Zpravodaje záměr nově uspořádat liturgický prostor v kostele sv. Bartoloměje. Spolu s Martinem Štěpánkem a Helenou Kosovou jsem byl přizván do realizačního výboru, abychom každý ze svého profesního pohledu a svými zkušenostmi přispěli k přípravě a koordinaci realizace. Úvahy o zřízení nového pevného oltáře zrají ve farnosti již delší dobu a nyní díky impulsu pana faráře Jana Uhlíře dostávají konkrétnější podobu.

Cestu k realizaci úpravy liturgického prostoru lze rozdělit na několik fází. Za klíčovou považuji první fázi, jež začíná výběrem architekta a obsahuje definici zadání, ideový návrh a pojmenování všech souvislostí spojených s úpravami. Ideový návrh v rámci této fáze prochází diskuzí a připomínkováním liturgickou komisí a zástupci památkové péče vzhledem k památkové ochraně kostela. Výstupem první fáze je architektonická studie s výtvarným řešením liturgického ostrova s oltářem a ostatními součástmi úpravy, v našem případě ambonu, sezení pro kněze a ministranty a také odkládacích stolků a svícňů. Součástí bude rovněž propočet nákladů na realizaci vč. nezbytných stavebních zásahů a úprav instalací. Milníkem mezi první a druhou fází bude představení návrhu farnímu společenství autorem a zahájení aktivit pro zajištění financování opírajících se o konkrétní podobu návrhu a potřebné finanční prostředky (prezentace širší veřejnosti, oslovení sponzorů, otevření sbírky).

Druhá fáze bude naplněna detailnějším rozpracováním dokumentace pro zadání a realizaci úprav a také výběrem vhodných dodavatelů a řemeslníků. Závěrečná, třetí fáze pak představuje samotnou realizaci úprav. Milníkem mezi druhou a třetí fází a zároveň momentem rozhodnutí o realizaci bude shromáždění dostatečného množství finančních prostředků.

Aktuálně se nacházíme uprostřed první fáze. Pan farář Jan Uhlíř získal ke spolupráci na přípravě návrhu renomovaný ateliér architekta Pleskota. Architekti Josef Pleskot a Norbert Schmidt se ujali práce na návrhu s pokorou a jasnou vizí pramenící z mnoha zkušeností při tvorbě v sakrálním prostoru. V polovině ledna se konalo přímo na místě setkání zástupců farnosti a autorů návrhu s liturgickou komisí, kde byla představena koncepce nové úpravy liturgického prostoru.

Podstatou koncepce je vyrovnání podlahy loďe a presbytáře na původní, nižší úroveň a vložení nového zvýšeného liturgického ostrova částečně vysunutého do lodi, čímž je podpořeno vtažení slavení liturgie do středu společenství věřících. Pečlivě zvolená poloha ostrova na rozhraní trojlodí a presbytáře a současná architektonická forma vnese do interiéru nový jednotící prvek respektující historické prostředí. Nad koncepcí proběhla obšírná diskuze, jejímž závěrem bylo pochopení podstaty a nastaveného směru návrhu, což také dokládá souhlasné stanovisko následně vydané liturgickou komisí. Architekti nyní pracují na finální podobě návrhu, jež bude představena farnosti.

Osobně se domnívám, že dosud učiněné kroky byly vedeny Duchem Svatým, a že nyní se nám nabízí mimořádná příležitost navázat na bohatou minulost kostela svatého Bartoloměje a podílet se na vytvoření nového těžiště společenství. Koncepce představená autory k tomu má ty nejlepší předpoklady. Líbí se mi myšlenka, že nejvýhodnější investicí je investice do vztahů. Úsilí a finanční prostředky vložené do obnovy liturgického prostoru se mohou stát investicí, která obcerství vztah k Bohu, posílí vztahy v našem společenství a do jeho středu přiblíží Kristovu přítomnost. Považuji za důležité, aby celé farní společenství přijalo myšlenku obnovy liturgického prostoru za svou. V případě zájmu se proto neváhejte obrátit na kohokoliv z realizačního výboru. O dalších krocích vás budeme průběžně informovat.

• *Za realizační výbor Lukáš Pavlík*

Manželská setkání

Je vám spolu v manželství dobře? Nebo je u vás momentálně podmračeno? Potřebuje vaše manželství trochu oprášit nebo si jednoduše chcete udělat čas sami pro sebe a prožít hezké chvíle? Pojedte s námi na kurz Manželských setkání!

Co nabízíme?

Týdenní pobyt v areálu Domova mládeže v jihočeské Volyni v týdnu **20. - 27. 7. 2024**. Každý den vás přednášející manželé nechají nahlédnout do svých vztahů při přednáškách na témata, která jsou zásadní pro každý vztah. Následuje sdílení v uzavřených skupinkách 3-4 manželských párů. Pokud s sebou vezmete děti, nebudou se nudit, během programu pro manžele se o ně stará tým pečovatelů.

Na kurzu je pro účastníky k dispozici kněz a psychoterapeut.

Pokud chcete s námi objevovat a cítit poklad, který ukrývá vaše manželství, podívejte se na **www.manzelskasetkani.cz**, nebo se přímo ozvěte manželům Nejezchlebovým (na tel. **737 961 421** – Jana). Rádi zodpovíme vaše dotazy.

Najdete nás i na **facebook.com/manzelskasetkani.cz** a **instagram.com/manzelaky**

Napsali jste

Po Alfě přichází Beta

V minulém čísle Zpravodaje jste se mohli dočíst o víkendovém pobytu, který se pro účastníky kurzu Alfa konal ve Slavoňově. Když v závěru pobytu mezi dotazy zaznělo „a bude nějaká Beta?“, otec Jenda Uhlíř odpověděl, že samozřejmě, proto zavládlo všeobecné nadšení. Jako členka přípravného týmu Alfy jsem se sice už trochu těšila na odpočinek a volné čtvrteční večery, na druhou stranu jsem měla radost – tolik nadšení pro Pána je třeba podpořit a nenechat vyhasnout. Když za pár dní otec Jenda přišel, zda bych mu pomohla i s Betou, poprosila jsem ho o chvíli na rozmyšlenou. A protože i když já nevím, Písmo vždy ví, při náhodném otevření čtu: *Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním o jeho názorech (Řím 14,1)*. Bylo rozhodnuto. Beta probíhá jednou za dva týdny a hned při prvním setkání byla žeň hojná: přišla více jak polovina účastníků z Alfy, což se podle otce Jendy nestává moc často. Poohlédli jsme se za uplynulým adventním časem a účastníci měli možnost navrhnout témata příštích setkání podle svého zájmu (např. jednotlivé části mše sv., rozlišování dobrého a zlého, Panna Maria, růženec a jeho význam, jak číst Bibli, odpuštění, smíření, manželství a církev, aj...) Následující setkání jsme kvůli nemoci otce Jendy zaměřily s mou dlouholetou kamarádkou na růženec – já na teorii, ona zase na praxi: popsala svou cestu k modlitbě růžence i zážitky z cest na známá mariánská poutní místa. Na závěr bych ráda poděkovala otci Jendovi za jeho nasazení a důvěru, spolutýmákům za nová přátelství, účastníkům za jejich obohacení a všem, kdo se za nás modlili a modlí. Pán vám žehnej.

• Lenka Erbanová

Setkání ministrantů

V neděli 17. prosince se na faře uskutečnilo setkání ministrantů naší farnosti společně s ministranty od salesiánů. Společný program jsme začali obědem, poté jsme s otcem Jiřím Cahou od salesiánů připravili různé aktivity pro naše ministranty: proběhly hry, zábava, ale i prohlídka pardubických kostelů. Hlavním cílem bylo lepší poznání liturgie, liturgických předmětů, příprava na mši svatou. Uspořádali jsme také soutěž, která se týkala přípravy kalicha na mši svatou a vědomostí o liturgii...

Jsem moc rád, že se nám podařilo toto setkání uskutečnit a věřím, že se zase sejdem, třeba už v nově opravených prostorách u salesiánů.

Děkuji všem ministrantům za účast i za jejich službu u oltáře.

• P. Piotr Antkiewicz

I vy jste Boží stavba – oslavy Dona Boska 2024

Letos se nás na zahajovací mši svatou sešlo kolem sto sedmdesáti, když započítáme i ty nejmenší účastníky. Žijeme stavbou, a tak nebylo žádným překvapením, že v obětním průvodu děti přinesly polystyrenové desky popsané tím, co by v rekonstruovaném domě rády našly. Nechyběla láska, přátelství a společenství s Ježíšem, ale ani airsoft a bazén s pěnovými balónky. Letošní novinkou programu byla pohádka „O království, kde se strašilo“ v podání divadelního spolku Acord ze Slatiňan. Autorská výpravná hra moudře, a přitom zábavně pojednala o lidských ctnostech a neřestech a byla to úžasná podívaná pro děti i dospělé.

Nenechte si ujít jejich web **acord-spolek.cz**. Zabijačkový guláš už je obědovou stálicí, letos k němu přibyla vycházející hvězda: těstovinové saláty i pro nemasomilné. Odpolední program byl dvourychlostní. Zatímco děti běžaly po domě a sbíraly materiál na stavbu pořádné pyramidy (a že to chtělo nejen rychlost, ale i důvtip!), druhá skupina návštěvníků naslouchala prezentaci vzácného hosta, salesiána Vlastíka Vajdáka, který nám vyprávěl o Jeruzalému, kde čtyři roky studoval. Přiblížil nám hlavně tamní kulturu, zvyky místních Židů i Arabů, místa napětí, ale i snah o spolužití. Nemohly chybět zprávy ze stavby (kdo v tomto článku napočítá nejvíc slov souvisejících se stavbou, vyhrává misku zbylého těstovinového salátu) a po nich se nám představilo Centrum Don Bosco, které bude obývat druhé patro domu a věnuje se práci s mladými odcházejícími z dětských domovů. Jeho zaměstnance a mladé klienty u nás v kostele moc často nevidíme, protože jde o profesionální sociální službu probíhající povětšinou běžně v pracovní dny. A tak nám vedoucí této služby, Iva Němcová, přiblížila, s čím se tito mladí lidé v životě potýkají a jak jim Centrum Don Bosco – po vzoru svého jmenovce – pomáhá. Více informací najdete přímo na webu **dozivota.cz**. Celý program pak vyvrcholil scénkou bratří salesiánů, kteří nám velmi realisticky předvedli stavební peripetie. Klobouk dolů! Scénku následovala pěvecká přehlídka s poetickým názvem „Cantate z voleje!“. Tak dobře, přiznáme se, jednu zkoušku těsně před vystoupením naši malí a mladí zpěváci měli, ale to bylo všechno. A zpívali fenomenálně, jak by řekl náš neméně fenomenální moderátor, Sam Mašek.

Užili jsme si to a vlastně nám asi ani nedošlo, že to byly poslední Oslavy Dona Boska v náhradních prostorách MUCu. Příští rok se je budeme „učit“ v novém, resp. rekonstruovaném domě, a tak jsme zvědaví, v čem to bude třeba jiné a na co navážeme. Ať už ale budou kdekoli, jsou skvělé díky vám! Těm, kteří připravujete občerstvení; těm, kteří jste „za barem“ či u výdeje jídla – a že je to fuška!; těm, kteří pomáháte s přípravami a s úklidem; kapele, která připravuje Cantate; zvukařům; moderátorovi Samovi; díky vám všem, kteří přicházíte a vytváříte atmosféru přátelského setkání, na které budeme rádi vzpomínat.

Senior klub – poděkování

Každou druhou středu v měsíci se scházejí senioři naší farnosti na faře.

Společně se zamýšlejí nad Božím slovem, ale také sdílejí svoje radosti a starosti. O duchovní stránku a organizaci se společně starají manželé Kylarovi a Ing. Jan Kohl. Výzdobu sálu, zábavu a v neposlední řadě i odpolední kávičku zajišťuje s péčí a láskou Olga Kylarová spolu s paní Maryškovou.

Za to jim patří velký dík a upřímné *Pán Bůh zaplať!*

• Helena Strouhalová

Prosba o tip na pronájem bytu 2+1

Z Centra Don Bosco se na vás obracíme s prosbou, zda nevíte o pronájmu bytu 2+1 (či jakéhokoliv levnějšího bytu) pro naše spolehlivější klienty.

Pokud ano, kontaktujte, prosím, **Václava Čunka** (tel.: 731 600 070). Děkujeme.

Ekumenická bohoslužba

Vedení upřímnou snahou o vzájemné vstřícné vztahy mezi křesťany jsme se sešli v kostele sv. Bartoloměje ve čtvrtek 25. ledna s členy jiných církví působících v Pardubicích. Pro dobré pochopení historických souvislostí posloužila vstupní informace historika pana doktora Jiřího Kotyka o vlivu Vojtěcha z Pernštejna, jehož náhrobek zdobí presbytář kostela sv. Bartoloměje, na ochranu náboženských svobod.

Průběhem bohoslužby provázel P. Piotr Antkiewicz, evangelium četl o. Marian Kurylo, přímluvné modlitby přednesl P. Tomáš Kvasnička.

Zvyklostí je, že výkladu textů Písma se ujímá zástupce jiné církve. Tentokrát to byl pan Martin Hambálek z Církve bratrské: jako se v prostoru orientujeme podle GPS nebo mapy, mají nás texty Písma orientovat v našem životě na Krista. Pěkný hudební doprovod studentů konzervatoře jsme završili mohutným zpěvem písně „Učiň mne, Pane, nástrojem“. Studený kostel se při čaji opravdu rozzářil pohodou a přátelstvím.

• *Mária Francová*

Mladé rodiny

S listopadem loňského roku začala v naší farnosti pravidelná setkání mladých rodin, které se od vidění často znají ze mší svatých pro děti v Klášterním kostele, ale chyběla příležitost se v takovém složení setkat a blíže se poznat.

Setkání probíhají takovou formou, aby bylo možné strávit společný čas jak nás rodičů, tak dětí. Zejména je tedy program uzpůsobován malým dětem, společně něco vytváříme (zatím např. svícny, perníčky) a mezitím se snažíme využít záblesky příležitostí vyměnit si pár slov. Chtěli bychom vytvořit prostor pro společně strávený čas, pro sdílení, jak se kdo máme a čím žijeme, v rámci farnosti tak o sobě vědět a nabídnout sobě navzájem i našim dětem společenství, ve kterém můžeme zažívat blízkost jak lidskou, tak s Bohem. Setkání budou vždy v neděli odpoledne ke konci měsíce ve farním sále. Mladé rodiny s dětmi předškolního věku, jste srdečně zvány!

• Špeldovi

Farní setkání učitelů

Na základě pozvání našeho arciděkana Jana Uhlíře se v úterý 30. ledna večer sešla dvacítk učitelů naší farnosti. Nejdříve proběhlo seznamovací kolečko, kde jsme se mohli seznámit s těmi, které jsme neznali.

Sdíleli jsme svoje zkušenosti s evangelizací na školách a diskutovali o možnostech vytváření programů pro školní děti v kostele sv. Bartoloměje při různých příležitostech, z čehož vyplynulo, že navážeme spolupráci s katechetickým centrem královéhradeckého biskupství, které nám nabídlo pomoc.

Také jsme řešili otázku výuky náboženství na faře a možnosti zajištění výuky v dalším školním roce. Setkání se neslo v radostném duchu ze společného setkání lidí, kteří žijí prací s dětmi a mladými lidmi, ale bylo také plné očekávání, co z tohoto setkání vzejde a jaké úkoly pro nás z toho vyplynou. Nakonec se našla skupinka nadšených dobrovolníků, kteří se pustí do spolupráce s katechetickým centrem a budou postupně pracovat na nových programech pro děti, zejména vzhledem k blížícímu se výročí úmrtí Vojtěcha z Pernštejna.

• Ing. Ilona Fibichová

Ministrantský výlet do Polska

Na sobotu 9. prosince nám naplánoval P. Piotr ministrantskou pouť na Horu Igličnu do Polska, která leží asi 35 km za hranicemi. Sraz jsme měli na faře. Přišel jsem právě včas, byla rorátní snídaně. Tak jsme se najedli a asi kolem 9. hodiny se vydali dvěma auty na cestu. Jedno řídil P. Piotr, druhé Franta Traxler. Několik kilometrů za přejezdem v Dolní Lipce jsme však museli jízdu přerušit, protože silnice nebyla dál průjezdná – bylo na ní spousta navátého sněhu. Zastávky jsme využili a nasvačili jsme se. Bylo sice zataženo a foukal velmi silný studený vítr, to nám ale nevadilo. Ani zima nám nebyla, protože jsme se pořádně vyřádili ve sněhu. Mezitím dospělí usoudili, že se do poutního kostela nedostaneme. Piotr tedy navrhnul, že bychom se mohli zajet podívat do města Kladska, které bylo vzdálené asi 25 km a nikdo nebyl proti. Po příjezdu jsme zaparkovali u pizzerie, protože jsme už měli dost hlad. Porce byly pořádné až tak, že někteří nedojedli a nechali si zbytek zabalit s sebou domů.

Chodili jsme po městě, koulovali se, honili a klouzali, až jsme přišli přes most ke klášternímu kostelu Panny Marie Růžencové. Tam jsme našli ve sněhu mobil, a tak jsme ho odevzdali na vrátnici kláštera. V kostele jsme se pomodlili růženec. Jedna paní nás tam uviděla a upozornila nás na značku na zdi, která ukazovala, jak vysoko vystoupala voda říčky Nysy Kladské při záplavě v roce 1997. Pak nás pozvala na prohlídku kláštera. Domů jsme přijeli unavení, ale spokojení. I když jsme nestihli pout, vyblbli jsme se ve sněhu, a přitom ještě navštívili město, které je historicky spjaté s Pardubicemi, protože se tam narodil a byl zde pohřben arcibiskup Arnošt z Pardubic. Dohodli jsme se, že Horu Igličnu navštívíme, až bude lepší počasí.

• *Matěj Dušek*

Duchovní setkání žen a dívek na téma „O laskavosti, něze a slabosti aneb o kráse ženství“

V sobotu 20. ledna se nás ve farním sále sešlo okolo 50. Program setkání vedla Františka Böhmová, pastorační asistentka a katecheta v Ostravě – Zábřehu. V dopoledním programu jsme vyslechli přednášku o laskavosti. Vzorem laskavosti je Panna Maria, proto jsme i zazpívali písně k její poctě. Sestra Fany nám ukázala plášť laskavosti, který používá pro povzbuzení příležitostí k laskavosti a deník laskavosti.

Vysvětlila, co umí laskavost směrem k naší osobě i k druhým i specifika laskavosti. Přednáška byla doplněna krásnými příběhy i obrázky a zakončena diskuzí ve skupinkách.

Po výborném obědě jsme pokračovaly přednáškou o něze, která spolu s humorem a zdvořilostí dokáže i smutné dny prozářit Božím světlem. Další část o slabosti byla opět doplněna konkrétními příběhy i obrázky. Ve slabosti, za kterou není třeba se stydět, je dobré utíkat se k Bohu tak jako Panna Maria.

V přednáškách zaznělo mnoho citátů. Osobně mne nejvíce zaujal citát Abbé Pierra, francouzského kněze:

„Život je trocha času, která byla dána naší svobodě, abychom se naučili milovat a připravovat se tak na setkání s věčnou láskou“.

Odpolední program byl také zakončen diskusními kroužky, poté následovala závěrečná mše v kostele.

Děkujeme za krásnou akci pořadatelce Pavle Pecnové, přednášející sestře Fany i všem zúčastněným.

• Ivana Burešová

Světlušky – koledování

Stejně jako v loňském roce se 4. oddíl střediska Šestka Pardubice vydal na Tříkrálovou sbírku do obce Spoil. Ve čtyřech skupinkách zpívaly světlušky koledu místním obyvatelům a označovaly jejich rámy dveří symbolem K+M+B k připomenutí poutě tří králů. Koledování na vesnici proběhlo vesele, místní sbírku znají z předchozích let a mnozí, převážně pak děti, se návštěvy malých replik tří králů nemohli dočkat. Světlušky si v závěru rozdělily vykoledované sladkosti a rozmrzly u dobrého čaje.

• Za 4.oddíl Kateřina Šislerová

Listopadové diecézko

V sobotu 25.11. 2023 jsme se za vikariát Pardubice vydali do Hradce Králové na Diecézní setkání mládeže, neboli „Diecézko“, které se každoročně pořádá.

Během dne jsme měli nabitý a bohatý program. Od režijního představení (+ hudebního doprovodu VeKy z Vesmíru) v budově Hradecké Filharmonie, přes přednášky, workshopy a později i adoraci a pro zájemce i svátost smíření až k závěrečné mši svaté s pomocným biskupem diecéze. Celkově jsme si tuto jedinečnou akci s kombinací zábavy a duchovna za mládež užili a těšíme se na příště. No a to „příště“ už se blíží, jelikož se další Diecézko připravuje už na 23.3. 2024. Pokud byste se náhodou chtěli přidat, tak se neváhejte registrovat přes diecezko.cz a třeba se tam potkáme!

• Tomáš Zamastil

Koncertování v Lánech na Důlku

Doba Vánoc je v Lánech na Důlku vždy dobou, kdy se prostory našeho kostela rozezní sváteční hudbou. Je to doba oslav narození Ježíše Krista a doba děkování všem, kteří se zaslouží o to, aby náš kostel vzkvétal do krásy, aby vítal věřící i návštěvníky. Letošní doba vánočního koncertu byla obzvlášť slavnostní chvílí. Chtěli jsme poděkovat všem, kteří se podíleli na výmalbě presbytáře. O hudební zážitek se postarala skupina Good Season. Kostelem zněly krásné francouzské šansony, koledy, a to i české.

Nálada byla úžasná a kostel zaplnilo přes 150 lidí. Hosty byli pan arciděkan Jan Uhlíř, pan biskup Josef Kajnek, pan starosta Ing. Králíček. Štědrost návštěvníků byla velká a Pán Bůh zaplatí za dary, které jsme pro kostel dostali. V neděli 7. ledna jsme uspořádali benefiční, Týlkrálový, varhanní koncert. O překvapující úvod se postaraly dámy ze Svítkova: paní Šimonková, Horáková a Wsolová se totiž převlékly za krále – královny.

Jejich tříkrálová koleda navodila atmosféru večera plného štědrosti. Na varhany nám přijel zahrát pan profesor Václav Metoděj Uhlíř. Kostelem zněl Vivaldi, Bach a slyšeli jsme i variace na vánoční koledy. Lidé se zatajeným dechem naslouchali každému tónu varhan. Magické ticho podtrhlo nádheru koncertu. Na závěr večera celý kostel opět zpíval známé, klasické koledy.

Koncert to byl úžasný, nádherná hudba podtrhla končící dobu oslav Vánoc. Rozzářila kostel a naplnila lavice lidmi, kteří se do kostela třeba ani nedostanou. Proto bylo velmi milé, že se pan arciděkan s každým člověkem při odchodu z kostela rozloučil. Lidé byli šťastní a považovali si, že pan „farář“ jim popřál. Je nádherné pozorovat, jak podaná ruka rozzáří srdce a tvář a nesmazatelně se zapíše člověku do duše. Těšíme se, že opět strávíme příjemný čas s hudbou a přednáškami v kostele v Lánech na Důlku.

• Marcela Klemová

Pojďte a uvidíte! (Jan 1:39)

Od září loňského roku probíhal v Hradci Králové 1. ročník Evangelizačního kurzu, který organizovalo Biskupství královéhradecké.

Evangelizovat znamená přinášet radostnou zvěst o Bohu a Jeho synu Ježíši Kristu a to všem, kteří nás uvidí, s kterými se setkáme, kteří s námi budou mluvit. Ti všichni by měli poznat, že jsme novodobými učedníky Boha Otce a Ježíše Krista. Myšlenka krásná, ale jak najít v sobě odvalu, jestli to mám být zrovna já? Je spousta zbožnějších, pokornějších a vzdělanějších lidí. Ale mně stále něco říkalo: „Jdi, přihlas se a uvidíš.“ A tak jsem se přihlásila. Centrem setkávání byl Salesiánský domov mladých v Hradci Králové, o který se starají sestry salesiánky. Působné místo, zářící klidem a čistotou. Cítila jsem se tam velmi dobře a mnohdy mi toto místo pomohlo vyjádřit pocity, které jsem měla při přednáškách. Stále jsem nedovedla mluvit nahlas o tom, co pro mne znamená víra, Bůh, modlitby. Nebyla jsem sama. Při krásných reflexích jsem zjistila, že těmito pocity procházejí vlastně všichni. Proto nám pomohlo si večer povídat, sdělovat si, co a jak člověk chápe, co mu pomáhá. Velkou oporou nám byli kněží otec Uhlíř, Linhart, pan generální vikář Paseka, Julie Němcová a salesiánka Jana Svobodová. Nejvíce se mi líbila metoda Lectio divina. Tato metoda čtení Bible a modlitby je osobní setkání mezi mnou a Bohem. Naplňuje život Božím slovem, které posloucháme, vnitřně přijímáme a převádíme v modlitbu. Každý text z Písma svatého se pro mne, takto přečten, otevře do hloubky.

Všechny teoretické znalosti nás měly připravit na velký misionářský víkend. Na Velkém náměstí v Hradci Králové, při adventních trzích, jsme měli být novodobými apoštoly. Přiznám se, že z této části jsem měla největší strach. Dokonce jsem přemýšlela, jak tam nejít. Ale byli jsme opravdu úžasná parta lidí, kteří jsme si pomáhali. Svědomí mně to nedovolilo. Akce pak nebyla ve vnučování názorů, odchytávání lidí a poučování. Ba naopak, s láskou jsme ukázali, že se člověk má možnost podělit se s druhými nejen o radosti, ale i o starosti, důležité je vyslechnout je, nabídnout řešení, nebo třeba i mlčet. Nakonec z této akce bylo nezapomenutelné odpoledne, plné setkávání s lidmi venku i v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Už jenom to, že si lidé mohli vybrat způsob, co je zajímá a co jim vyhovuje, bylo úžasné. Modlitby, přímluvné modlitby, rozsvícení svíček, rozhovory a knězi, dětské dílničky. Ty jsem si opravdu užila. Vyráběla jsem s dětmi, malovala jsem s nimi a povídala si.

V kostele návštěvníci zapalovali svíčky. Večer tam svítilo skoro tisíc svíček. Stačilo naslouchat, nabídnout svoje srdce a být příkladem. Všichni jsme byli opravdu šťastní, mise byla úspěšná. Večer jsme si opět dlouho povídali mezi sebou a sdělovali si své zážitky. Založili jsme skupinu na mobilní síti a díky ní jsme stále vlastně spolu, dovedeme si poradit i povzbudit se. A kněží i ostatní z týmu byli s námi po celou dobu. Vedli nás krok za krokem, s láskou, trpělivostí. Celý evangelizační kurz jsme zakončili na Hoře Matky Boží v Králíkách, na duchovní obnově. Přednášet nám přijel otec Vojtěch Kodet, mistr slova a velký znalec Písma svatého.

Nemyslím si, že se nyní vydám do širého světa. Můj svět je tady u nás doma, ve farnosti. Je zde spousta příležitosti, jak lidem předávat tu radostnou zvěst, že bez ohledu na to, jak se od Boha vzdálíme, On, Bůh je připraven nás obejmout, když činíme pokání a vracíme se domů. Jsme Jeho posly milosti a smíření pro druhé. Evangelium je stále zdrojem moudrosti a inspirace. Mocný přímluvce – Duch svatý, vede naše životy a odráží Kristovu lásku a soucit.

• Marcela Klemová

Adopce srdce – ukončení sbírky pro dívku Miriam Fataki

Po několik let naše farnost finančně podporovala dívku Miriam v rozvoji jejího vzdělávání, nejprve na základní a dále na střední škole. Jak nám bylo sděleno, Miriam úspěšně střední školu ukončila a tím byla vyřazena z programu Adopce na dálku. Ještě jednou děkujeme všem, kteří jste Miriam po celou dobu svými příspěvky podporovali. Z dopisu od pana Josefa Kuchyni z Nadačního fondu solidarity s chudými třetího světa Maitri: “Děkuji vám za její dlouholetou finanční, a i duchovní podporu, díky níž mohla prožít poslední roky svého dětství a dospívání ve snesitelných podmínkách a mohla se tak snáze připravovat na samostatný život.”

Nyní před námi stojí otázka, zda jsme – naše farnost – ochotni podporovat další dítě či ne, zda zůstaneme u stejného nadačního fondu či se porozhlédneme po jiném. Také hledáme ochotného farníka – dobrovolníka, který by si vše vzal na starost.

• *Pavla Bednářová*

Neobvyklá prosba

Milí farníci,

obrátila se na mě kamarádka (45 let), která je již několik let v dlouhodobé v terapii, jelikož obyčejný život se všemi radostmi i strastmi nedokáže ve své samotě unést. Odborníci ve spolupráci (psycholog, psychiatr, etoped i psychoterapeuté) se shodli na vývojovém traumatu a pro ještě účinnější terapii by potřebovala vytvářet bezpečnou zkušenost v žitých vztazích. Co nyní potřebuje okusit, je úplně obyčejná citová vazba, život v rodině. Obracím se na vás s prosbou o takové nájemní pěstounství.

Kamarádka by si platila nájem a zároveň by byla platným a aktivním členem v domácnosti, ideálně po dobu jednoho roku. Nadále by pokračovala v terapii, přičemž její psycholog nabízí odbornou podporu i rodině nebo páru, klidně na důchodu. V Pardubicích nebo v okolí si chce najít práci a postupně se směřovat do vlastního bydlení, vlastního života. Potřebuje vidět, jak se obyčejně žije a zapojit se... Pro případné dotazy, upřesnění, dovysvětlení mi prosím volejte, ráda vás uslyším...

• *Gábina Macková, 731 514 682*

Charita

Sečteno, také letošní Tříkrálová sbírka na Pardubicku bude pomáhat dlouhodobě

Letošní Tříkrálovou sbírku organizovala Oblastní charita Pardubice v 77 obcích, ve kterých dárci podpořili charitní práci 1 692 287 Kč.

Jak řekla Marie Hubálková, ředitelka pardubické Charity: „Vždy se snažíme dary z Tříkrálové sbírky využívat tak, aby v budoucnu pomohly co největšímu množství klientů a pacientů. Nová střediska sociálních a zdravotních služeb se nám daří budovat také právě díky části financí ze sbírky. Se stárnutím populace navíc chceme být na Charitě dál připraveni pomáhat všem, kteří naši pomoc potřebují.“

Také letos je proto jedním ze záměrů pardubické Tříkrálové sbírky vybudování nového Centra sociálních služeb v Holicích, které krom jiného v budoucnu rozšíří například kapacitu ambulantních odlehčovacích služeb.

Mnoho lidí v produktivním věku se dostává do situace, kdy jejich blízcí nemůžou zůstat sami doma bez pomoci. Pokud pečující přes den chodí do zaměstnání či má jiné povinnosti, a jeho blízcí nemohou zůstat sami doma, je člověk postaven před zdánlivě neřešitelný problém. Již řadu let proto pardubická Charita v Mikulovicích provozuje lidově zvanou „školku pro seniory“, oficiálně Ambulantní odlehčovací služby Červánky. Ty pečujícím nabízejí „odlehčení“ ve všední dny od 7 do 17 hodin včetně bezplatné dopravy klientů z domova do střediska a zpět speciálně upravenými automobily. Stejná služba díky „tříkrálovým“ darům bude součástí Centra sociálních služeb v Holicích. Vedle ambulantních zde budou k dispozici pobytové odlehčovací služby, sociálně zdravotní poradenství, ambulance paliativní medicíny a půjčovna kompenzačních pomůcek.

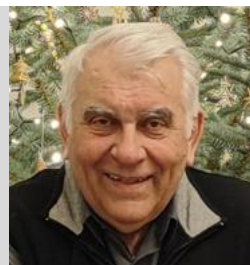
V centru vznikne také nové zázemí Domácího hospice Andělů strážných. Výnos Tříkrálové sbírky je rozdělen podle předem daného klíče: 65 % vybraných prostředků se vrací Charitám, které je vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % putuje do krizového fondu, odkud jsou uvolněny při mimořádných událostech a na pomoc v zahraničí, 5 % využije na své projekty Charita Česká republika, 5 % tvoří zákonná režie sbírky. (www.trikralovasbirka.cz)

„Školka pro seniory“ se neříká, v Mikulovicích se starají o vaše blízké od pondělí do pátku

Na faře v Mikulovicích pardubická Charita pečuje o vaše blízké ve všední dny až deset hodin. Ambulantní středisko odlehčovacích služeb Červánky v Mikulovicích nabízí péči o seniory a nemocné každý všední den od 7 do 17 hodin. Bezplatnou dopravu z domovů klientů do střediska a zpět zajišťuje pardubická Charita speciálně upravenými svozovými automobily pro předprahu osob s pohybovým omezením, včetně lidí na invalidním vozíku. Pobyt ve středisku lze nasmlouvat na celý týden či na jednotlivé dny dle potřeb klienta a jeho blízkých. Aktuálně mikulovické odlehčovací služby nabízejí volnou kapacitu, vedoucí střediska se vám ráda bude telefonicky i osobně věnovat.

**Kontakt: Jana Komárková, vedoucí střediska, 730 529 527,
jkomarkova@charitapardubice.cz, www.pardubice.charita.cz.**

Rozhovor otce Piotra s Mons. Josefem Kajnekem, emeritním pomocným biskupem

Dne 12. 12. 2023 přijal papež František Vaši rezignaci na úřad pomocného biskupa Královéhradecké diecéze při příležitosti Vašich blížících se 75. narozenin. Můžete nám říct, co to znamená – emeritní biskup?

Milí farníci, kniha Kazatel začíná konstatováním, že všechno má svůj čas. V létě minulého roku jsem napsal Svatému otci dopis, že o prázdninách před 75 lety jsem byl počat, a tedy podle kanonického práva podávám rezignaci na úřad pomocného biskupa. Také jsem se zmínil o svých zdravotních obtížích. Jistě jste si všimli, že našlapuji opatrně na schody a hledám oporu při kleknutí kvůli svým nohám s potížemi artrózy a neuropatie. Emeritní biskup už nezvedá ruku při hlasování a jeho účast na plenárním zasedání biskupské konference je více méně dobrovolná. Rezignaci jsem podával s malým předstihem, aby o.b. Jan začal dělat kroky pro zvolení nového pomocného biskupa, protože ho potřebuje. Loni jsem měl 12 biřmování a přes 20 biskupských mší svatých k různým příležitostem. A letos už se zase kalendář začíná plnit.

Otče biskupe Josefe, pamatujete si na den, kdy jste byl jmenován biskupem? Za jakých okolností? Byl to pro Vás radostný okamžik nebo spíš panovala nějaká obava, co a jak bude?

Je to už 31 let. V životě mě nenapadlo, že bych mohl být biskupem. Bylo to velké překvapení a také obava, zda na to budu stačit. Apoštolský nuncius mě pozval na návštěvu a tam mi oznámil, že Svatý otec Jan Pavel II. mne chce jmenovat pomocným biskupem. „Do týdne mi řeknete, zda přijímáte. Do té doby o tom s nikým (kromě zpovědníka) pod tajemstvím, nesmíte mluvit.“ Tehdy jsem jel za o.b. Františkem Radkovským a on mi řekl: „Svatému otci se neříká ne.“ A tak jsem odjel na Králíky (to tam ještě byly řeholní sestry) a modlil se. Nakonec jsem řekl ano, s pomocí Boží.

V Polsku není zvykem, aby biskup bydlel na faře a byl zapojen do života farnosti. Biskup je spíše úředník, který pracuje na biskupství a navštěvuje farnosti, dělá vizitace, biřmování atd. Pro mě, kněze z Polska, je to velká radost, že můžu bydlet na faře s biskupem. Jak jste už dlouho v naší pardubické farnosti? Co Vás k tomu vedlo, kromě biskupské služby dělat pastore a bydlet ve farnosti?

9 let jsem byl v Hradci Králové u o.b. Karla Otčenáška jako jeho generální vikář, povzbuzoval mne: „Jsi moje pravá ruka.“ To jsem byl úředník a neměl žádnou farnost.

Řešilo se mnoho problémů pro stabilitu diecéze. A já jsem byl po několika letech „zralý na prášky“. Tehdy jsem si vyžádal u o.b. Karla pobyt na půl roku v kněžské škole v italském Loppianu a to mne zachránilo. Krátce nato došlo ke střídání biskupů. Po o.b. Karlovi nastoupil Dominik a u něho jsem si vyprosil, zda bych si mohl po letech služby generálního vikáře odpočinout jako farář na 2-3 roky v nějaké farnosti. Dokonce jsem si mohl vybrat. Z farnosti Jablonné n. O. právě odcházel do důchodu ve svých 75 letech P. Jan Mokřý a stěhoval se do svého domku v rodišti v Nížkově.

Přišel jsem do této uvolněné farnosti, ještě k ní patřilo Jamné n.O. a starší sousedé mi přidali další Orličky a Čenkovice. V tomto krásném kraji a u dobrých lidí jsem se úplně uzdravil. Biskupské funkce jsem po dohodě s o.b. Dominikem mohl vykonávat jen v sobotu nebo v neděli odpoledne. Po třech letech (2001) mne o.b. Dominik poslal do Pardubic.

Říkal, že ve světě to tak často bývá, že pomocný biskup žije ve druhém největším městě v diecézi. Jako biskup jsem měl na starost bohoslovce a za ČBK Věžeňské kaplany a Pastoraci povolání. Víím, že je to neobvyklé, že biskup žije ve farnosti, ale já to potřebuji.

Co máte na starosti v naší farnosti?

Jako nejstarší člen naší kněžské komunity mám nejbliž ke generaci seniorů, a tak těžiště mé činnosti je ve dvou Domovech důchodců, LDN Rybitví a také v Alzheimer centru.

Otče biskupe, určitě máte nějaké koníčky. Co rád děláte ve volném čase? Můžete nám ještě říct, kde jste se naučil vařit? Víím, že jste vynikající kuchař. Vždycky se těším na to, co nám občas uvaříte.

Koníčky už žádné nemám. U čtení usínám a slzí mi oči. Odpoledne na siestu a večer si sednu do křesla a dám si nohy na židli. Za kuchaře se nepovažuji, jsem schopen uvařit několik jednoduchých jídel. Jak se říká: Nouze naučila Dalibora housti.

19. března budeme prožívat Slavnost svatého Josefa, patrona církve, ale i Vašeho patrona. V naší farnosti plánujeme v ten den slavnostní mši svatou a pak posezení na faře. Můžete oslovit a pozvat muže naší farnosti na toto setkání?

Loni pozval o. Jan na večerní mši svatou na sv. Josefa muže z farnosti a následně na faru na krátké setkání a posezení. Bylo to moc pěkné společenství a mohla by z toho vzniknout pěkná svatojosefská tradice. Tímto vás, muži, bratři zvu 19.3. v 18:00 u sv. Bartoloměje i jménem o. Jana.

+ Josef Kajnek, emeritní biskup a člen kněžského týmu v Pardubicích.

Moc Vám děkuji za Vaši otevřenost a přeji vše dobré.

Ať Vás Bůh provází a Panna Maria, Matka Církve, Královna apoštolů ochraňuje.

Rozhovor s historikem PhDr. Jiřím Kotykem

Rozhovor P. Jana Uhlíře s regionálním historikem a čestným občanem našeho města o životě, víře a osobnosti Vojtěcha z Pernštejna.

V kostele sv. Bartoloměje často hledíme na náhrobek Vojtěcha z Pernštejna. Mnohdy kolem takových náhrobků chodíme bez povšimnutí nebo je obdivujeme z historického nebo uměleckého hlediska. Je však dobré si uvědomit, že nám připomíná, že zde odpočívá jeden z nás – náš bratr v Kristu. A i na něho bychom měli pamatovat v modlitbě, děkovat za vše, co pro naše město vykonal a vyprošovat mu Boží milosrdenství, aby mohl v plnosti zakoušet Boží lásku v nebi. Abychom lépe pochopili tuto postavu, jejíž výročí úmrtí si 17. března budeme připomínat, poprosil jsem o rozhovor regionálního historika a čestného občana našeho města, PhDr. Jiřího Kotyky, PhD.

Pane doktore, celý Váš život je spjatý s Pardubicemi. Mohl byste se nám krátce představit a případně sdělit i nějaké vzpomínky na život farnosti v době Vašeho mládí?

Narodil jsem se roku 1946 v Pardubicích a byl pokřtěn P. Františkem Rybou, kolegou mého otce na zdejší reálce a duchovním správcem arnoštovského chrámu Zvěstování P. Marie, perzekvovaným komunistickým režimem a zbaveným státního souhlasu. Chodíval jsem ministrovat u sv. Bartoloměje a u Kostelíčka. Obdivoval jsem a měl velmi rád P. Václava Zemance, jenž s námi ministranty občas hrával fotbálek, byl výborný kazatel a později se stal děkanem v Jilemnici. Roku 1963 jsem maturoval na zdejším gymnáziu a pak vystudoval učitelský obor na Pedagogické fakultě v Hradci Králové. Pak jsem učil na několika ZŠ, nejdéle na sídlišti Višňovka. Po roce 1989 jsem krátce pracoval na okresní školní inspekci a potom jako historik na hradecké univerzitě. Protože mne velmi zajímala regionální historie, vstoupil jsem roku 1974 do Klubu přátel Pardubicka a od roku 1976 jsem vedoucím redaktorem časopisu Zprávy KPP, jenž vychází od roku 1965. Jsem také předsedou Masarykovy společnosti v Pardubicích.

Mohl byste nám představit osobu Vojtěcha z Pernštejna? Čím byl významný?

Vojtěch z Pernštejna (+1534), na nějž letos vzpomínáme, byl nejvyšším hofmistrem království Českého a předsedou komorního soudu. Patřil mezi nejbohatší české magnáty, zvelebil své zámecké sídlo v Pardubicích (v Chlumci nad Cidlinou vybudoval věrnou kopii pardubické vodní pevnosti) a z Pardubic a Nového Města na Metuji vnesl urbanistické fortifikační zásady pozdní gotiky a renesance.

Konfesijně patřil k podobojím a ve stopách svého otce Viléma se stal křesťanem tolerujícím všechny konfese. Proto i jeho pohřeb v březnu 1534 měl ekumenický ráz. Zemřel zřejmě na SLE (tzv. Systémový lupus), autoimunitní onemocnění postihující kůži, klouby a funkci ledvin. Více by nám řekl průzkum jeho DNA. Byl pohřben u sv. Bartoloměje (tehdy P. Marie ve zdi, roz. hradbě), protože zde jeho otec Vilém (+1521) založil rodovou hrobku Pernštejnů pro českou větev rodu (viz. nápisovou desku nad severním renesančním portálem). Poslední nedestruktivní archeologický průzkum J. Frolíka a J. Šindeláře, jež jsem inicioval, bude představen 6. března v Sále J. Kašpara v rámci „Hovorů o Pardubicku“ pořádaných KPP a pak na podzim tohoto roku v rámci Dnů evropského dědictví. 17. března v 9:00 bude celebrována mše svatá za Vojtěcha z Pernštejna a odpoledne proběhne komentovaná prohlídka presbytáře, kde byl pohřben.

Byl jste v devadesátých letech přizván do tzv. husovské komise ČBK. Bylo by škoda se nezeptat i na Vaši osobní zkušenost. Jak na tato jednání vzpomínáte, co Vám to přineslo a v čem se Vám osobně osvětlil pohled na Mistra Jana Husa?

Účast v husovské komisi České biskupské konference a pak na lateránském sympoziu v Římě (1999) mi umožnily hlubší pohled na osobnost M. Jana Husa (+1415). Svatý otec Jan Pavel II. přehodnotil dosavadní katolický pohled na Husa jako kacíře a zařadil jej mezi velké reformátory církve. Písemným výstupem z mé činnosti v komisi je kniha „Pokusy o revizi Husova procesu“ vydaná nakladatelstvím Vyšehrad s předmluvou prof. T. Halíka. Husovo ručení za pravdu Boží vlastním životem je zcela ojedinělým příkladem integrity osobnosti v našich dějinách a je snad srovnatelné s obětí Jana Palacha z ledna 1969.

Na závěr bych se Vás rád zeptal, jaká sakrální stavba v Pardubicích je Vám nejbližší a proč?

Blízké jsou mi všechny sakrální stavby v Pardubicích (viz. odpověď na otázku č. 1) a mám radost, že vybudováním archeoparku v Pardubičkách u sv. Jiljí bude zdůrazněna nejstarší historie našeho města spjatá s činností řádu cyriaků. Je mi velmi líto smutného příběhu kapličky u sv. Trojice a věřím, že i ona časem získá svého obnovitele, jako se to stalo v případě kaple sv. Anny. Rád vzpomínám na velmi obětavého amatérského restaurátora církevních památek v Pardubicích pana Václava Metelku st., jehož jsem měl tu čest navrhnout na čestného občana našeho města. Přeji pardubické farnosti pod novým vedením v duchu synodální reformy další rozkvět!

• P. Jan Uhlíř

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost

KALENDÁŘ AKCÍ

st	14.2.	Popeleční středa - den přísného půstu
		Svátost smíření (17:00 - 20:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	17.2.	Oblastní setkání charismatické obnovy v Hradci Králové
ne	18.2.	Přijetí katechumenů mezi čekatele křtu (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Příprava na 1. svaté přijímání (15:00 farní sál)
so	24.2.	Postní duchovní obnova (15:00 farní sál)
ne	25.2.	Sbírka Svatopetrský haléř
		Představení dětí připravujících se na první svaté přijímání (10:00 klášterní kostel)
út	27.2.	Promítání fotografií P. Jana Linharta „Cesta do Malajsie“ (19:00 farní sál)
čt	29.2.	Modlitba za národ (11:30 kostel sv. Bartoloměje)
pá	1.3.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze propojené s křížovou cestou (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
	1.3.-2.3.	Návštěva sklípku v Dolních Bojanovicích
so	2.3.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	6.3.	Přednáška o průzkumu hrobky Vojtěcha z Pernštejna (17:00 Sál Jana Kašpara)
čt	7.3.	Svátost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Pastorační rada (19:00 fara)
ne	10.3.	Sbírka Pojištění kostelů a dalších církevních budov
	11.-15.3.	Jarní prázdniny
st	13.3.	Setkání seniorů (14:30 fara)
so	16.3.	Seminář o evangelizaci v Hradci Králové
ne	17.3.	Zádušní mše svatá k výročí úmrtí Vojtěcha z Pernštejna (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Konzervatoristé hrají Pernštejnům (16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Vychází Zpravodaj farnosti č. 2
út	19.3.	Oslava sv. Josefa a posezení mužů na faře (18:00 kostel sv. Bartoloměje)